

בו:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות מהר"י

לנרא
א] תוש' ד"ה נמסירה.
אלא לעדות אשה כדאמר
ביבמות והכל בשבייה
דרכנן הקיט כלל:

תוספות רי"ד

[illegible]

גם ארבעה וספקו ורצו
אם עבדי, מי חדר
ששוקת מלחיה האמת
ועד ששוקת שקר. אלא
עודת עשר אביר
ואשה ונתן ונתן אביר
ואמה אחיה ואחיה אביר
אביר כח וכו' מי
עדות של שבריה לא
אלו כשח' להעיד אלא
הוא מסת' לית ואומר
ואו' ואמי נאבין
העבדי נכנסים ונצא
לשאוב מים ונתן עיני
ורעתי על אמי והשקא
לכתוב על פיו. מי
ססת' לית קרר ביד
שלא בא לפני ביד להעיד
אלא מספר עם חבירו.
והשומעים עיני מים
לבד זכ"ם מהעבד ואשה
אביר מה קטן נאבין
ולוי' מה נאבין שבר
אביר כח עיני דבדו

כ"ש: [מתני'] א"ר זכריה ו

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

לֹא תַחֲיִיד עִמּוֹ אִמָּא בְעֵדָה. פִּירוֹשׁ בְּקוֹטְרֵם מִשּׁוֹם גַּט יֵשׁ
וְלֹא פִירֵשׁ לְטַעְמֵיהּ דְּפִירֵשׁ בְּזִינּוּן (דף עג.) בְּדַמְהִיּוֹס אִם מִתִּי
מִגּוֹרֵשׁתּוֹ מִפְּרֻשׁתּוֹ שֶׁמֶתַע נִתְּנָה וְלֹא תַחֲיִיד עִמּוֹ מִשּׁוֹם חֶשֶׁךְ קִדּוּשִׁין
מִמּוֹ הַמִּנְרֵשׁ לְאִשְׁתּוֹ וְלֵנֶה וְלֵנֶה בְּכַוְנָתָהּ בֵּית הַלֵּל אֲוֹמְרִים לְרִכָּה
הִימָנו גַּט שֶׁנִּי (שם דף סב.) וְלֹא שִׁין

גַּם יֵשׁן כָּלֵל לַפִּיּוּשׁ דִּהְסֹתָ וְכֵן
שִׁמְשַׁמֵּעַ הֵסֵם דְּגִמְרָה אֲכָל לִבִּינִי חֵס
דִּמְפָרֵס מֵה יֵהֵא בְּזִתּוֹן לִימִינִי קִלִּי
אֲחֵרֵיכֶם אֶס מִמִּי וְנִשְׁעָה כְּאוֹמֵר מַעַת
שִׁמְשִׁי בְּעוֹלָם שְׁאִין דַּעְתּוֹ לְגִרְסָה אֲעִיִּם
שְׁאוֹמֵר מֵהִיּוֹס אֵלֶּה עֲשֵׂה אֲחֵת לִפְנֵי
וְיִתְחַתּוּ הִיוּ טַעֲמֵהּ מֵשׁוֹס יֵשׁ יֵשׁ
וְיִתְחַסְּקֵתָא מַשְׁמַע כִּפִּי רִבְנִי חֲסִיִּם
שְׁפִיר קִאֲמַר דִּךְ דְּרִבְנִי וְרִבְנִי
וְיִבְרָךְ. זֶה שֶׁנָּה נִוּלַד כֵּאֵן וְהָלֵךְ עִם
אֲבִיו לְמַדְרֵיגַת הָיִס וְעַתָּה בְּשִׁמְרוֹ וְהִמָּר
לֹא יִדְעֵנָה לֵךְ מִיִּחוּי כְּשִׁיקָרָה כִּי הִיּוֹ
לֵךְ לֵידַע אִם הוּא אֲחִיו אֵל כֵּן לֹא הִיּוֹ
מִתְבָּרֵר וְקֹדֶם לֵךְ קִאֲמַר רַב מִקְדָּה
דְּשִׁפִּיר קִאֲמַר לִיה שְׁאִינוּ מִכִּירו
דְּנִלְשִׁמְכֵן צִיָּקָה: **אֲמַר** דִּיה אִית
לִי סְחָרִי וּבִסְחָרֵינוּ מִינִיה דְּרִינִישׁ
אִיִּמָּה הוּא. נִכְרָה לִרִי דְּמִיירִי סְחָרֵיהּ
עֲדִינִים וְאוֹמֵרִים אֲחִירֵי עֲדוּת שִׁמְשֵׁה
שׁוֹאֵל לֹא נִאֲמַר (ו) לֵךְ כְּלוֹס עֲלִיו

בַּשְּׁפָחָה דִּידָה הָאֵל
 דִּידָה לֹא מְהִימָנָה הָאֵל
 עַל עֲצָמוֹ הָאֵל שְׁפָחָה
 גַּמְי כַּעֲצָמָה דְּמִי רַב
 בַּשְּׁפָחָה דִּידָה וּשְׁפָחָה
 הָתָם דְּשִׁתִּיקָתָהּ מִתּוּבָה
 דְּשִׁתִּיקָתָהּ אוֹסְרָתָהּ
 אֲתִיָּא וּמִשְׁקָרָא תִּרְתִּי
 דְּמִי בְּרִי אִיִּסְקָ וְאִמְרִי
 אֲתָא לִיה אַחָא מִבְּנֵי
 בְּנִכְסֵי אַבְרָא א"ל
 לְקַמֵּיהּ דְּרַב חֲסֵדָא
 דְּכִתְבִי יוֹכֵר יוֹסֵף אֲתָא
 מִלְמַד שִׁינְא בְּלֹא חֲתָם
 זִקֵּן א"ל זִיל אֵייתִי סָם
 אִית לִי סְהָרִי וּמִמֵּי
 אֲלַמָּא הוּא א"ל לְדִי
 אֲתִי דְלֹא אֲחוּךְ הוּא
 מִחֲבִירֵי עֲלִיז הָרִיזָה
 וּלְכֻלְהוּ אֲלֵמִי חֲבֵרְךָ
 תִּרְתִּי לֹא עֲבָדִי לִימָא
 וְאִשָּׁה חִינוּק וְתִינוּקָתָא
 וְאַחֲוָתָה אֲבָל לֹא בְּ
 וּשְׁפָחָתָה וְתוֹנִיָּא אֲיִדִּךָ
 חֵזִי מְהִימָנָה וְכִנְיָהּ
 דְּרַגְלֵיהּ לְדִי כְּשֹׁף אֲמַר לִיה
 יֵאֵל בִּי כִּי הֵנָּה אוֹסֵף עֵדִים עֲלָמָם
 שְׁאִינִי לְהַעֲרִי עֲלֵיהִן יְעִשְׂרִי
 שְׁאִינִי אֲחִיק אוֹ שְׁאִינִי מִמֵּנִי יִשְׁקְרוּ לוֹמֵר
 אֲמַר הוּא אֲחִיק אֲסֵל לֹא וְקִאֲמַר הִשְׁתָּא
 גַּמְי כִּינִי שְׁאִינִי מִמֵּנִי יִשְׁקְרוּ לוֹמֵר
 אֲמַר הוּא אֲחִיק אֲסֵל לֹא כִּי כָל אֲדָם יִאֲמַר
 אֲמַר חֲבִירֵי שְׁהוּא גְּבִרָא אֲלֵמָא וְיִבִּיא
 הוּא עֵדִים וְאֲסֵל לֹא יִבִּיא יִפְסֵד וְעוֹד
 דְּקִאֲמַר הִשְׁתָּא מִנִּי אֲתוּ וְהִסְתִּידִי אֲטוּ
 מִשּׁוֹם דְּמִסְתַּמֵּי מִינִי הוּא סְהָרִי
 מִסְתַּמֵּי מִינִי כִּינִי עֲלָמָם
 תִּרְתִּי אָא עֲבָדִי שִׁשְׁתֵּקוּ וְלֹא
 יַעֲשִׂדוּ הָאֲמַת עוֹד שְׁאִימְרוּ
 שְׁקֵר יוֹ גַּמְי שְׁפָחָה
 בְּמִסְחָה צִי תוֹפֵה וְאִפְּלִי
 הִכִּי הִיא וְעֻבְלָה אֵינִי
 גַּמְינִי אָע"פ דִּיּוֹמָן אוֹכֵל חֲלֹת וְנִעִל
 דִּקִּי כִי הִיא גַּמְלָה עַל עֲלָמֵי מִתְּסִי
 לִפִּי תוֹמֵי מִינִי לְמִלִּי תִּשְׁתַּחֲוִי אֲבָל
 הִכָּה מַעֲלָה עֲשִׂי דִּיּוֹסְקִין וְאִמְרוּ ר"י
 דְּמִסְתִּי לִפִּי תוֹמֵי אֵינִי כֶּשֶׁר אֵל אֲלֵל
 לְעֻדּוֹת אִשָּׁה דְּרַבְּנָן כְּדִלְמָא בִּינְיָמוֹת
 וְהִכָּה בְּצִנְיָהּ הִקְלִין⁶
 וְאֲסֵל

תנאי הוא דרב פפא [מי] לימא תנאי הוא אמר לו
היה במסיתה לפי תומה כי הא [י"ב] רבי רב
דרמיגנא משתעי מעשה בא לפני רבי יהושע בן
יהושע בן לוי מישתעי מעשה בא לפני רבי בארם אחד
ואמר אני ואמי נשבינו לבין העובדי כוכבים צאתי לשו
ללקט עצים דעתי על אמי ויהיאר ר' לכהונה על פיו:
כן הקצב הומעון הזה לא זוהי ידה מתוך ידי משעה
לירושלים ועד שיצאו אמרו לו ה"אין אדם מעיד על עצמו
יחד לה בית בחצרו וכשהוא יוצא יוצא בראש בניה
בסוף בניה בעי אבי מהו לעשות בגרושה כן התם הוצא
הבא לא או דלמא לא שנת ת"ש דתנאי ¹⁰המגרש את אש
הנים עמהם של ימיהו: ונשיא נכנס נכנס כסוף כסוף
כסוף שגירא את אשתו מהו לדור עמו בחצר: לא נשא נשואו

מה לי לשקר. אי צעיא אחרה נחצייה: במקום עדים. דאנן סהדי
דכל שעתא איכא מיא: ודאי אשמי. בתמיה: לא תסייד עמו.
במקבא גיטין היא. שביי מרע שכתב ומסר גט לנאשו גט מנה שאם
מת יחא גט למפרע ולא תחקק להלינא גט תמיד עמו שיהא
עליה והוא ליה גט ימן ומגן בית הלל

אוסרין לטפור בגט יסן ואחריו גט
יסן כל שנתייחד עמה מאחר שכתב
לו וטעמא גזירה שמא יאמרו גיטא
קודם לנדה: ואפילו על יד עבד.
דייה בעבד שהיה עמהם: שלכה גם
בשפחה. והשמש בפניה: רב
אשי אמר הכא וסא בשפחה דיה.
והיינו טעמא דבבבתי מהימנא והתם
לא מהימנא דשפחה דיה מיוחד
חזיא בקילקול גבירה ושפחה: פסס.
גבי גט: דשפיקוסא מפרסא.
שאינה לריבה טעמיד לומר לא שמה
אלא שפחה אזי היית עמה: אל
מהימנא. להיות זו נותרת על ידה
דלי נמי חזיא לא מסהדא: הכא.
גבי שניה: דשפיקוסא. דשפחה:
אוסרסא. לגבירה דכל כמה שאינה
מועידה לומר טעורה לא מחזיקין
בטמאה כי מסהדא ואמרה טעורה
היא מהימנא דלשקורי לאו אורסא

ונפחה ידידיה ושפחה
 קתני אין אדם מעיד
 ידיה מהימנא שפחתה
 איש אמר הא והא
 מיחזא חזיא וישתכח
 הוה לא מהימנא הכא
 מהימנא השתא נמי
 לא עברא "כי הא
 לה הנא בר איסק
 הוואה א"ל פלוג לי
 חזא וינאן לך אתא
 "ל שפיר קאמר לך
 ואחיה והם לא הכירוהו
 מינא זקן ובא בחתימת
 הדי דאחיה את א"ל
 תפינו מיניה דגברא
 י"ה דיל (ה) אייתניהו
 "ל דינא הכי המוציא
 "ל הכי דאיננא לך
 שרא נמי אתו ומשקרי
 כתנאי זו עדות איש
 אביה ואמה ואחיה
 ה וכתה לא עברה
 הכל באמנני להעד
 רב פמי דרבא איני

אלא למשחק: **הספא נמי**.
 (א) דרחמא לו לגבירתה או דחלה
 מינה אפא ומשקלה ואמרנה טעורה
 היא: **הספי לא עבדא**. חדא למשחק
 בקלולה ועוד דקמיה ומשקל: **אפא**
מבי חזקא. שהלך אביה שם והולכי
 שם וגדל שם ומה אביה חזק לגבירו
 ותבע חלקו בנכסי אביו: **א"ל**. רב
 חסדא להווא חסא: **שפיר קאמר לך**.
 שאני מכירן לפי שאלתם בלא חתימת
 זקן [ובלא חתימת זקן]: **ויכר יוסף**
אחיו. ששפירש מהן כבד היה
 חסדיו זקן: **א"ל**. רב חסדא לגביר:
 ויל (ה) **אייתניהו אפא**. להנחו סבדי
 המכירין אותו ויעידון שאני זקן: **הספא**
נמי. כיון דחלה מיניה אתו
 ומשקרי: **הספי לא עבדא**. חדא
 דשקרי מלהעיד אמת וחדא דמסבדי
 שיקרא: **לימא כהנא**. שפסחה יז
 מסימנא חי לא: **זו עדות**. עדות זו
 של שבוי הכל כשרים בה איש ואשה
 מיעוק ומיעוק: **חזק מסימנא**. היא
 עממה: **דכי פמי רובא אפי**. דאמרי
 לגעיל חסדא דדיה מסימנא: **ודאי תנאי**
היא. על כרחך יאמרו אקן דלאמרי
 כי מתנחא בנתימא מדקשא לכו
 קמימא: **רב פסא**. דלמר לא
 מסימנא: **זי**. לימא תנאי היא.

לומר דמק הוה נומר אנה דלמיר
כי מתמנה קמיימא או יוכל למק
מתמנה בתרימא נמי כוהיה למימר
שפתה כעמל דמי והרי הוה בכלל
חוק מהימנה דקמי דה או מירוא
אחרינא: אמר לך רב פפא כי תינא
שיא. דקמי הכל נאמנים ואפילו
שפחה ידיה מתמנה לפי שומיה:
רב חנא קרטינגא מספטי. רב חנן
דמן קרטיגי היה מספר מעשה זה:
במבני העמון הזה. שנועו היא:
גמ' ואעפ"י ששטר עליו לפי
שכן היה: כשיא יולאש. והוא
בחדר: יולאש בראש בניה. שיהו
הם שלל יהא הוא והיא ובהלך
לפי שמירה ברמזותיו וקריעותיו
איש פ' והשתא השועה מן התינוקות מעיד תינוקות עצמן לא
ביראש בניה וכשתיא ננסת ננסת בסוף בניה. ופי' כדי שלא יתייחדו. בעי אביי מהו לעשות
לפני כלל אה. איה ליש.

מסורת הש"ס

[illegible]

נדה אור השלם

וְיָבֹר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו
עַם לֹא הִכְרָהוּ:
בְּרֹאשִׁית מִבְּחַ

הגהות הב"ח

(ג) ויל איינזי אה:
(ד) רש"י ד"ה השמא
רמזם לה (גביהמה אה)
(ה) ונ"ב ס"א חן זה:
(ו) ד"ה ויל איינזי אה:
(ז) רש"י ד"ה אהר וכו' לא
מר כלום דרגלים כל"ל
(ח) לך ותי' עלוי נמחק:
(ט) בא"ד להפיד שיעדו
כל"ל ותי' עלוי נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]